

Na regen komt zonneshijn

Jarenlang werd er gezongen :

*Het zit wel eens mee, het zit wel eens tegen ,
Niet altijd zon, ook wel eens regen,
maar wie heeft er in de Kuip gescoord? FEYENOORD!!*

Toen werd de laatste regel vervangen door:

wie wordt er in de Kuip vermoord ...

Het kon daar niet slechter, dachten we, maar de spiraal naar beneden was ingezet en de gifbeker moest leeg. Overleven was tijdenlang het motto maar toen kwam de kentering en werd het beter.

Wel moest daar drastisch voor worden gesaneerd en ego's worden geofferd. Overleven, inventief zijn, initiatieven nemen en nee durven te verkopen, niet uit weelde maar uit pure overlevingsdrang. Uit armoede en het besef om te willen overleven was saamhorigheid gegroeid en waren belangrijke en vaak impopulaire beslissingen afdgedwongen.

Nu staat bij vele bedrijven in onze branche het water aan de lippen en is het pompen of verzuipen. Stilzitten en wachten tot je geschoren bent is zeker niet de manier om in deze tijd te overleven. In alle jaren dat ik binnen de dakenwereld actief ben, heb ik nog nooit zoveel klaagzangen gehoord. Gekreun en gesteun was er altijd wel op de VEBIDAK-vergaderingen en op iedere andere bijeenkomst met dakdekkers. De marges stonden onder druk, de kosten rezen de pan uit, de productie was slecht door het weer... Maar afgelopen maand was de teneur echt inktzwart.

De eerste bedrijfssluitingen werden besproken en dit keer ging het niet om een paar kleine jongens. Nee: oude, bekende (gerenommeerde) bedrijven hebben inmiddels de poort (tijdelijk) gesloten en hopen op een doorstart. Hoe het komt - slecht management, onverantwoordelijke investeringen, te dure werknemers, te laat geanticipeerd op de crisis? Het feit is dat de tent moest worden gesloten en het personeel hun baan verliest. Een situatie die afstraalt naar de rest van de branche.

Duidelijk is dat er iets moet gebeuren. Binnen de bedrijven zullen ingrepen noodzakelijk zijn om het tij te kunnen keren. Inkrimping van het vaste personeelsbestand heeft bijna overal zijn intrede al gemaakt. Het moderne werken zal hier niet komen met het vanuit huis werken of flexplekken op kantoor.

Het moderne werken zal een flexibele schil worden die om het vaste personeelsbestand wordt gecreëerd. Een schil die per bedrijf anders is, maar altijd zal moeten voldoen aan de wensen van de individuele onderneming - maar ook aan de eisen die de wet stelt aan de vorm van inlenen.

Maar deze tijd zal ook consequenties gaan krijgen voor het CAO-personeel van de bedrijven. Hier kan de druk weleens van twee kanten gaan komen. Ze zijn duur voor de baas, want: productie of geen productie, ze moeten iedere dag betaald worden, ook als het na een halve dag regenen weer droog is gaan ze op de gewone tijd naar huis. Terwijl de flexers er nog even een uurtje of twee extra tegen aangaan om de verloren tijd in te halen en hun inkomsten op peil te brengen. Die instelling zal spanningen met zich meebrengen in de bedrijven, want voor veel ondernemers is dan de keuze flex of nieuw eigen personeel snel gemaakt.

Maar ook de CAO-onderhandelaren van VEBIDAK kunnen wel eens gaan denken: eigen personeel of flexers? Ze zullen de bonden moeten prikkelen om het belang van behoud van werk op de eerste plaats te zetten. "Laten we nu eens over flexibele arbeidstijden of de ATV-dagen van het personeel gaan onderhandelen," leeft nu al duidelijk bij de lidbedrijven. En de vraag "Hebben jullie nog ideeën om de arbeidskosten te verlagen?" zal bij de komende onderhandelingen zeker aan de bonden worden gesteld. Op het gebied van de arbeidsverhoudingen zullen de komende periode harde noten worden gekraakt voordat alles en iedereen weer in een positie zit waarmee we het slechte weer in bedrijvenland de baas kunnen.

Er staat ons nog veel slecht weer te wachten. Oude paraplu's moeten worden ingeleverd voor nieuwe en opnieuw verbeterde modellen. Maar ooit schijnt de zon weer in dakdekkend Nederland en dan moeten we er klaar voor zijn om met z'n allen te oogsten. ■